

Stalo se... .. a čeká nás

Předměřický kostel

sv. Jakuba je od srpna tohoto roku zapsán v katastru nemovitostí jako majetek obce Předměřice nad Jizerou. Program bohoslužeb zůstává nezměněný. Obec již podepsala smlouvu na opravu kostela. V nejbližších dnech dojde k fyzickému předání kostela (klíčů). Dej Bůh, aby tato změna byla k dobru stánku Božího a víry v Předměřicích.

Návštěva VIA

30.8. nás navštívili zástupci Nadace VIA, která financovala vybudování přístřešku – místa spočinutí ve farním lese. Sešli jsme se na místě, poděkovali dárčům, kteří byli spokojeni, že je místo navštěvováno a slouží všem, a přislíbili podporu dalších projektů.

Brigáda v lese

V sobotu 17.9. se uskutečnila brigáda ve farním lese. Vyčistila se a dosadila školka s duby (300 sazenic). Radostné zjištění bylo, že v oplocence s duby se jich z předloňské výsadby hodně udrželo. Zbylo nám tak ještě 900 sazenic dubu. Dále se vyčistila paseka v místě vypáleného lesa a zasadilo se 1455 nových boroviček. Brigády se zúčastnilo dobře 30 dospělých i dětí, z Benátek i okolí, kostelových i nekostelových, Čechů i Ukrajinců. Díky Nadaci Škoda Auto, která podpořila nákup sazenic a pozvala své zaměstnance. Díky také organizaci Můžeme pomoci za zajištění občerstvení. Hlavní díky ale vám, kteří jste přišli a pomohli. Nakonec Hospodin práci poželhal tím, že zasazené stromky zalil...

Literární večer

V úterý 11.10. v 17:30 na faře čte Vojta Kotek. Přijďte si poslechnout poezii.

Neprodejný občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, Ladislava Vágnera 70/9, 294 71 Benátky nad Jizerou, IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. Marek Miškovský (e-mail: marek.miskovsky@gmail.com, mobil: 724 550 009), Martin Dědek (e-mail: martin.cyriak@seznam.cz).

Kříž

Ve farním kostel sv. Máří Magdalény máme za lavicemi nově zrestaurovaný velký kříž. Deo gratias! Ještě připravujeme jeho nasvícení. Restaurátorské práce v hodnotě 32 tis. Kč zaplatil jeden z farníků. Pán Bůh mu odplať.

Za svatým Václavem na kole

Ve středu 28.9. vyrazíme cyklopoutí do Staré Boleslavi. Odjezd 7:45 od kostela Nanebevzetí Panny Marie na Burse; 10:00 mše svatá ve Staré Boleslavi; návrat v odpoledních hodinách. Zájemci, hlase se u P. Marka.

Dárcovská kampaň ČS

S koncem září končí Dárcovská kampaň, kterou pro nás organizuje Česká Spořitelna. Cílem bylo vybrat na nákup přívěsného vozíku za auto, který potřebujeme pro údržbu lesa. V tuto chvíli se vybralo 20.333 Kč, ke kterým nám ČS přidá dalších 20 tis. Díky vám!

Plán kostelních sbírek do konce roku 2022

Z vikariátu nám bylo připomenuto, abychom zveřejňovali plánované sbírky v arcidiecézi, t.j. ty, které odvádíme na arcibiskupství. Do konce roku to jsou:

- 25.9. Sbirka na církevní školství
- 23.10. Sbirka na misie
- 6.11. Listopadová sbírka na charitní činnost v arcidiecézi
- 4.12. Mikulášská sbírka na bohoslovce
- 18.12. Sbirka do fondu sv. Vojtěcha (mzdová podpora duchovních)

Děkuji vám všem za vaše dary malé i velké, kterými podporujete církev. Pokud potřebujete pro daňové účely vystavit potvrzení o daru, rád tak učiním. (Netýká se kostelních sbírek) P. Marek

NOVINY FARNÍ RODINY

občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou

26. neděle v mezidobí

09/2022 (N° 49)

25. září 2022

Válka je zlá

Ruský prezident vyhlásil částečnou mobilisaci. Krok, který se dělá těsně před vyhlášením války. V rozhovoru se svým americkým protějškem, který žádal záruku, že Rusko nepoužije jaderné zbraně, Moskva odpověděla odkazem na svou vojenskou doktrínu (vlastní pravidla státu, která definují postup k použití jaderných zbraní), v níž stojí, že v případě ohrožení Ruska mohou být jaderné zbraně použity.

Pokud v těchto dnech na Ruskem okupovaných územích Ukrajiny probíhá (pod dozorem ruské armády) hlasování o jejich připojení k Rusku, toto bude odhlasováno, Rusko „přání lidu“ vyslyší a tato ukrajinská území uzná za součást Ruska, pak jakýkoli postup ukrajinské armády při osvobození svého, Ruskem obsazeného, území může být chápán jako přímé ohrožení Ruska. A může začít atomová válka...

Skončily volby místní samosprávy (*článek píše –pro jistotu– ještě před jejich začátkem*). Projevili jsme svou vůli a dali důvěru kandidátům, kterým věříme. S volbami můžeme být spokojeni, nebo z nich zklamáni. (Kdo nevolil ať mlčí!) Přitom máme očekávání. Toužíme, aby dobré věci pokračovaly, a my jsme žili v bezpečí: v prosperující, spravedlivé a sociální společnosti.

Naše štěstí a prosperita! Dvě věci, které mohou stát nezávisle vedle sebe. Prosperita štěstí nezajistí. Ke štěstí – smysluplně prožívanému životu – pak bohatství nepotřebujeme. Je třeba žít SPRÁVNĚ. To je volit to, co je dobré, spravedlivé, co není proti přirozenosti a je ve shodě s Božími příkázáními, popřát druhému svobodu, žít zodpovědně. Žít dobře stojí námahu, odříkání, sebezápor a někdy i bolest.

Můžeme si stěžovat, můžeme nadávat na ty, kteří řídí společnost, ohrožují světový mír, ale každý den se správně rozhodovat, žít dobře – jinými slovy usilovat o svatost – to musí každý sám za sebe, to musím já sám!

Není pravdou, že nic nezmůžeme. Můžeme ovlivnit, zda bude ve světě mír a sociální spravedlnost. Žijme podle božích příkázání, naslouchejme hlasu Ducha Svatého a oči mějme upřeny na Krista ukřižovaného a Zmrtvýchvstalého. On zvítězil! Zlo se dá utopit jedině přemírou dobra. *Mnoho zmůže a velmi je účinná modlitba spravedlivého!* (Jak 5.15)

Přeji vám poželhané nedělní ráno po volbách a uprostřed nekončící války mezi dobrem a zlem

Váš P. Marek

CHRISTUS VINCIT, CHRISTUS REGNAT, CHRISTUS IMPERAT!

Kristus vítězí, Kristus kraluje, Kristus vládne nade vším!

Arcibiskup pražský Jan Graubner, odpovídá

Z velkého rozhovoru Ivety Křížové s Janem Graubnerem, arcibiskupem pražským, uveřejněném v Lidových Novinách 20.9.2022

Katolickou církev již dlouhou dobu trápí nedostatek kněží, dokonce i příliv duchovních z Polska není tak častý. Jak chcete zatraktivnit kněžské povolání?

V naší společnosti nechybí jen kněží, ale i lékaři, kuchaři a mohli bychom uká-

zat na mnohé profese. Ukazuje se, že jsme mnohým nedopřáli se nenarodit. Kardinál Špidlík říkával, že kněžských povolání je vzhledem k počtu narozených pořád stejně. Jen je rozdíl, jestli je v rodině jedno dítě, nebo deset. Situace ve většině postkomunistických zemí je podobná jako u nás. Kde roste blahobyt a lidé jsou zahledění na sebe, ubývá ochoty k oběti. V současné době nemůžeme očekávat kněze ani z Polska. Myslím, že v první řadě nejde o atraktivnost kněžství, o níž mluvíte. Za důležitější považuji ochotu a schopnost ke službě. Základním problémem je zdravá víra, správný vztah k Bohu. Současná epidemie sebestřednosti zasáhla i mnohé křesťany, kteří si zvykli vidět Boha jako dobrého pomocníka a služebníka svého štěstí. Místo, aby se ptali, co on od nás žádá, snaží se Bohu vnucovat své představy. Někteří ho dokonce ze svých služeb propustí, když mají dojem, že jim dobře neslouží, a přestanou se o něj zajímat. Jako nás

hlavní úkol proto vidím pravdivý život z víry a výchovu k službě.

V souvislosti s úbytkem kněží se čím dál více otevírá otázka celibátu. Jak vysvětlujete kněžím smysl celibátu v dnešním světě?

Má-li se někdo rozhodnout pro celoživotní službu Bohu, musí nejprve Boha objevit a být jím uchvácen, fascinován. Jen úžas v něm probudí touhu naslouchat mu, odpovídat mu, přijímat jeho dary s vděčností a na Boží sebedarování odpovědět darováním sebe. Skutečné naslouchání plné touhy přijímá jeho slovo, nechá ho vtělovat do svých postojů a skutků. Tak přijímá samotného Boha, který se mu daruje skrze své slovo. Bůh ho naplňuje, a tím se prohlubuje vzájemný vztah. Je běžné, že v životě přijdou krize, které otevírají dveře do nových prostor vztahu. Má-li však člověk udělat další krok, musí odpovědět na Boží dar vlastním darováním. Sv. Pavel píše Římanům: pro Boží milosrdenství vás, bratři, vybízím: přinásejte sami sebe v obět' živou, svatou

a Bohu milou! To ať je vaše duchovní bohoslužba. To nepíše kněžím, ale všem pokřtěným. Musíme se naučit, aby náš vztah s Bohem přerůstal v duchovní bohoslužbu. Pak můžeme předpokládat připravenost mladých mužů přijmout povolání ke kněžské službě. Základem celibátu není zřeknutí se sexu, ale celistvé darování se Bohu. To tělesné je jen důsledek.

Modleme se za svaté a horlivé kněze!

Matka Tereza

Matka Tereza, vlastním jménem Agnes Bojaxhiu, v rodině přezdívaná Gonxha [poupátko], se narodila 26. srpna 1910 v albánském městě Skopje. Byla druhá ze tří dětí. Měla o dva roky staršího bratra Lazara a o dva roky mladší sestru Agátu. Vyrůstala v harmonické rodině. Matka vodívala všechny své děti denně ráno do kostela, jednou týdně chodili navštěvovat chudé, nosili jim jídlo a oblečení. To ovlivnilo smýšlení malé dívky, která se už od školního věku zajímala o potřeby chudých a ve 12 letech se rozhodla zasvětit svůj život pomoci druhým.

V 18 letech odešla do Irska, kde požádala o přijetí k sestrám Naší Paní Loretánské, které působily v Indii. Po formaci přijala řeholní jméno Tereza podle sv. Terezie z Lisieux. Z Irska odešla do Kalkaty, místa největší bídy v Indii, kde učila v klášteře zeměpis a dějepis na dívčí škole. Žákyněmi byly dívky z "lepší" rodin, které připravovala, aby mohly být dobrými manželkami, matkami, ale i učitelkami. Mezi chudé, kteří byli za zdmi kláštera, nechodila. Dbala příkazu poslušnosti nadřazených, že se má věnovat učení dívek. To také dělala, i když v hloubi duše cítila dávnou potřebu pomáhat chudým. Plnila slib poslušnosti.

V září 1946 odjela jako každý rok z Kalkaty na osmidenní duchovní cvičení. Tato cesta vlakem změnila úplně její dosavadní život, kdy v pěkném tichém prostředí vyučovala dobře vychované dívky z vyšších společenských vrstev.

Promluvil k ní Bůh, který jí řekl, že se má starat o nejchudší z chudých a odejít do slumů. Slumy jsou místem největší bídy, kde žijí ti nejubožejší, ti, které nikdo nechce, protože jsou nemocní, slepí, postižení. Matka Tereza nazývá toto Boží poselství Boží "povolání v povolání." Matka Tereza uposlechla volání a začala po návratu z duchovního cvičení zařizovat věci nutné pro odchod z kláštera, aby mohla založit vlastní kongregaci, která by plnila toto poslání. Se značnými obtížemi

po nějaké době dostala dočasné povolení od papeže, že může být řeholnicí mimo klášter, což bylo nutné k založení kongregace.

Matka Tereza mě oslovila svoji upřímnou láskou ke všem lidem. Cítila s nimi, pomáhala jim, žila s nimi. Žila v nuzných podmínkách, spávala na zemi, jedla s chudými jejich denní dávky rýže se solí, pokud měli to štěstí a něco vyžebrali.

Přijímala všechny lidi bez rozdílu se zájmem, úsměvem a vřelostí. Nedělala rozdíly mezi chudákem a politikem, který jí uděloval vyznamenání za její činnost. Kdo potřeboval pomoc, dostal pomoc, kdo potřeboval pohlázení, dostal pohlázení, kdo potřeboval vyslechnout, byl vyslechnut. Její citlivé laskavé srdce vycítilo potřeby lidí a podle toho jednalo.

On, Tvůrce vesmíru,
žádá o lásku svá stvoření.

Dnes Ježíš otevřel svoji náruč,
aby tě objal.

Dnes bylo Ježíšovo srdce otevřeno,
aby tě přijalo.

Byl/a/ jsi tam?

Odpovědět si můžeme každý sám.

Závěrem jeden citát Matky Terezy:

„Nejdříve jsem si myslela, že musím lidi měnit, ale potom jsem zjistila, že je musím milovat. Ostatní udělá Bůh.“

Duše Matky Terezy odešla do nebeského Domova před pětadvaceti lety, 5. září 1997. Kéž se za nás její duše přimlouvá.

Z knihy rozhovorů s Matkou Terezou RENZO ALLEGRI, *Matka chudých*, 1996, Kostelní Vydří, připravila MiJa